

Brændsel fra vore Moser. Jeg hørte den højtærede Indenrigsminister sige, at han havde læst i et Skive-Blad, at Tørvene paa Skive-Eggen var solgte til private. Det er ikke noget Vidnesbyrd om, at Maksimalpris ikke var paakrævet; det er givet, at mangfoldige Egne ikke vil kunne faa Tørv, thi Brændselsnævnet har faaet Meddelelse fra Sogneraad i forskellige Egne af Landet om, at man ikke kan klare Vanskelighederne; man kan ikke faa Tørv, fordi de er opkøbte af Industrien, og desuden er Priserne saa høje, at det i hvert Fald paa Øerne praktisk talt vil blive meget besværligt for en Mængde Mennesker. Jeg kræver ikke Maksimalpris gennemført nu, det lader sig ikke gøre, Tiden er forpaaaset.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at man i Landstinget var i Færd med at gennemføre det Lovforslag, som i lang Tid havde ligget der, nemlig Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 31. Oktober 1919 om Afvikling af de i Henhold til Lovene af 20. April 1917 og 20. Marts 1918 om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer truffne Foranstaltninger m.v., og han anførte det som Eksempel paa, at man nu var inde paa den rigtige Vej. Der er stillet et Ændringsforslag til dette Lovforslag, hvori det bestemmes, at Tørveproducenter kan komme af med deres Tørv, naar de har faaet særligt Paalæg fra Staten om at udnytte deres Moser. Jeg vil sige til den højtærede Indenrigsminister, at han behøver ikke at gaa længere end over i Holmens Kanal Nr. 4, hvor Brændselsnævnet har Kontor, der vil han hos Sekretæren faa fulgyldigt Vidnesbyrd om, at denne Bestemmelse er ganske værdiløs paa dette Tidspunkt, den vil ikke have den fjerneste Betydning for Tørveproduktionen, men den er et Vidnesbyrd om, at man nu er kommet til Erkendelse af, at man har handlet ilde ved at lade hele dette Spørgsmaal ligge i saa lang Tid oppe i Landstinget. Nu har det ingen Betydning, nu er det for sent, thi nu er man saa langt henne i Tørveproduktionssæsonen, at det er utænkeligt, at en Bestemmelse som denne skulde faa nogen som helst Betydning Produktionen vedrørende.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at Strejkerne her i Landet har nedsat det danske Samfund i Udlandets Agtelse. Jeg ved ikke, hvilke Oplysninger den højt-

ærede Landbrugsminister her støtter sig til, men jeg vil sige til ham, at Strejker er ikke noget, der er knyttet alene til danske Forhold, jeg tør sige som Hr. Rode, da han sidst talte, at Danmark utvivlsomt er det Land, hvor der har været mindst social Uro i de vanskelige Aar siden 1914.

Endelig vil jeg sige til den højtærede Landbrugsminister og ogsaa til den højtærede Handelsminister, at der er ingen Grund for de Herrer til at rose sig af, at de har bragt Orden i det, de selv var med til at skabe Uorden i. Havde de ikke lavet det Kjøp, som de foranstaltede i Paaskedagene, havde de undgaaet alt det besværlige Arbejde, de nu har haft, men saa havde de naturligvis heller ikke haft det at rose sig af, som de nu roser sig af. De glemmer, at der paa det Tidspunkt var bebudet en General-Lockout, men det var ikke de Herrer, som fik denne General-Lockout afværget, de gjorde deres til ved deres voldelige Indbrud i Rigsdagens fredelige Arbejde at skabe den størst mulige Uro og Forvirring her i Landet. Det er da kun naturligt, at de Herrer nu har gjort, hvad de formaaede, for at bringe Ro til Veje igen, det var deres Pligt at gøre det, noget andet er, om de har gjort det paa en Maade, der i det lange Løb er holdbar, det skal Tiden vise.

Jeg tror, det var den højtærede Handelsminister, der sagde: Hvad vi skal give for vort Brændsel, er egentlig det afgørende. Ja, det er Kardinalpunktet, men dertil maa dog føjes: Hvad skal vi give for de øvrige Raastoffer, vi skal købe i Udlandet, og som det danske Samfund ikke kan undvære? Det er det afgørende. Jeg har i mine indledende Bemærkninger under denne Debat sagt, at saaledes som Kulsituationen nu er, opfordrer den ikke til at stille sig paa det afvisende Standpunkt, som den højtærede Landbrugsminister staar paa overfor Medlemmer af andre Partier, der har gjort deres bedste under hele Krigsperioden for at faa alt til at gaa paa bedste Maade. Nu gælder det om, at alle lægger deres Kræfter i for at finde den bedst mulige Vej ud af den Labyrinth, vi staar i. Endnu er der ingen Vej at øjne. Jeg ved vel, at den højtærede Landbrugsminister nylig har været i England, han gør jo af og til en lille Afstikker dertil, men jeg har det Indtryk, at hans Rejser hidtil hovedsagelig har været baserede paa at faa Englænderne til at